49. Kinh Pham Thien cau thinh

Kinh Trung Bộ (Majjhima Nikāya)

49. Kinh Pham Thien cau thinh

font

Trung Bộ Kinh

Majjhima Nikaya

49. Kinh Phạm Thiên cầu thỉnh

(Brahmanimantanika sutta)

Như vầy tôi nghe.

Một thời Thế Tôn ở Savatthi, tại JetataJa,$vưj$Cmg ,d@nethepi~diKA" C%CЧ c.!"āâyT0Dön(gọi các`To{he:4/dnlt~,/4 z 8p: Gác P-KJo"vânO áx`Th=$T4n. h"TänHnýi NhǴ sau: /> ,p)-Mt t`h, ny cc Uụ-k8ek. Wa ti Uktth` Dro. $ reSufh'cva>A,"tNi,gỗk$câ9"Tida`tbf.FúC cụ9 g{r̲n(nˢy"cWa t-)h5{, hm(vHin P!ka)khởi ªn âctᵛ kin"lh0 au:&qtot CãiaâplÀ |hưn', b i(này`l ThFA;ng"in, cá) nà} mđ(vHuẽg dl,#Ái nx`l0of"din, ga jà kh4n fabhcn`(ni, sá) nđykŭg!ah, khô~ gkò,b jông *` shẻT, klông dṇ, khCLg$j, d/i`c!iJCy,"khgaò magih(xMCt 0$lCo jhác H l&auot+.(/p: 2`q> Là9 gác!Vy̰-{jdo, {#u jhi$vớitự tâm biết được tâm của Phạm thiên Baka, như người lực sĩ duỗi ra cánh tay đang co lại, hay co lại cánh tay đang duỗi ra, Ta biến mất tại Ukkattha, rừng Sabhagavana, dưới gốc cây Tala vương, và hiện ra tại cõi Phạm thiên ấy. Này các Tỷ-kheo, Phạm thiên Baka thấy Ta từ xa đi đến, sau khi thấy, liền nói với Ta:

"-- Hãy đến, Tôn giả, thiện lai Tôn giả, đã lâu, nay Tôn giả mới có dịp đến đây. Này Tôn giả, cái này là toàn diện, cái này là thường hằng, cái này là thường tại, cái này là toàn diện, cái này không bị biến hoại, cái này không sanh, không già, không chết, không diệt, không khởi, ngoài cái này không có một giải thoát nào khác hơn.

Khi nghe nói vậy, này các Tỷ-kheo, Ta nói với Phạm thiên Baka:

"-- Thật sự Phạm thiên Baka bị chìm đắm trong vô minh, thật sự Phạm thiên Baka bị chìm đắm trong vô minh, khi cái vô thường lại nói là thường, cái không thường hằng lại nói là thường hằng, cái không thường tại lại nói là thường tại, cái không toàn diện lại nói là toàn diện, cái bị biến hoại lại nói là không biến hoại, và tại chỗ có sanh, có già, có chết, có diệt, có khởi, lại nói không sanh, không già, không chết, không diệt, không khởi; có một giải thoát khác hơn lại nói là không có một giải thoát nào khác hơn."

Này các Tỷ-kheo, rồi Ác ma nhập vào một Phạm thiên quyến thuộc và nói với Ta như sau:

"-- Tỷ-kheo, Tỷ-kheo chớ có can thiệp vào đy Rhû có kan Vla`p ào4Dòy ùq T-iheo- ảm thyên!ny là ải P`m`dhxên/Tà~ |D.g$ tựk dhn,$Fi?f nhãn, Ph.g đếl Sowtg kh, Xóa #!fh chễ,Đ)itôn 2chú` tể mọi nh m.vl"̃.w T tai, "Ta0x8ụ@c0ch:jg sCn(đã 6à cậ {anh.$Nàh Tỷ-khen,$p`} Fi!cG ~Jnm *( Sa-môn-"Bàm|a-oô~.` đ ip`bÁnw ĕa"đy.c

0tởm ıa đi,0th cáNe Tữy Di, gú tam"4y (i

Rồi này các Tỷ-kheo, Ác ma dắt Ta đến chúng Phạm thiên. Này các Tỷ-kheo, khi nghe nói vậy, Ta nói với Ác ma như sau:

"-- Này Ác ma, Ta biết Ngươi. Chớ có nghĩ rằng: "Vị ấy không biết ta". Ngươi là Ác ma. Này Ác ma, phàm là Phạm thiên, phàm là Phạm thiên chúng, phàm là Phạm thiên quyến thuộc, tất cả đều nằm trong tay của Ngươi, tất cả đều nằm trong quyền lực của Ngươi. Này Ác ma, nếu Ngươi nghĩ rằng: "Mong vị này nằm trong tay ta; mong vị này nằm trong quyền lực của ta!". Này Ác ma, Ta không nằm trong tay của Ngươi. Ta kh5n&mdtrmG yuyn nựg aợa gyƑi /fjn>

- p6 Nà}cDZb(\ụ-k,e/ khi(ɛưc"nãi"fẪy, Rlm hiQN!Bik! !nivi3Ta jX° squ: =/p &qugt;,=0NẪy&Uôngi(céi`gì(tx0 oa¸O. v ~ók$lG- phǰfg$cȷn;aák cì}iOⅎờ~o$ja.- tnóiLʸhhươn'%jn cigC tXθọng v)$t jãi uhư ng tại; cá{ gả |àn diệ, vA ni lẪ0tMn ean{ bm o¸hÆ.g bx̦n (oi&`Ta òi là (ônc`i~ ho!) bđC{ g(kh).$wà- o ch:.g ani..!hư!tK*n.l.S`lh&kxủ.,. t Ône !tsớc Phạm thiên ! vkt facd=fTmes ewPomn :&quoum-!NàY Zhạm thiên, Ta biết việc này. Nếu Ta y trước địa đại... thủy đại... hỏa đại... phong đại... chúng sanh... chư Thiên... Sanh chủ... Nếu Ta y trước Phạm thiên, Ta sẽ gần Ông, trú tại lãnh địa của Ông, làm theo ý Ông muốn, bị đứng ra ngoài lề. Lại nữa, này Phạm thiên, Ta biết sanh thú (gati) của Ông và Ta biết sự quang vinh của Ông. Phạm thiên Baka có thần lực như vậy; Phạm thiên Baka có quyền lực như vậy; Phạm thiên Baka có uy lực như vậy.

"-- Này Tỷ-kheo, như Ông biết sanh thú, Ông biết sự quang vinh của ta: "Phạm thiên Baka có thần lực như vậy; Phạm thiên Baka có quyền lực như vậy; Phạm thiên Baka có uy lực như vậy".

"- Như nhật nguyệt lưu chuyển,

Sáng chói khắp mười phương,

Mbǰ vy!oǰi TxI Gộ,8bs> Zi u hc gš!tŭnf.8cr> Ä. cit chổ"gothấx,

!C d;c vàkjôNGD;,<> XU >y v hữ0kia, `4/i>4r? !&qq.d:phao*hi*n Baia a hẪnlc nh vi̯y90pHḣm hiÊnBiki cx̧ uUyṁn lỡg .hĠ0tậy9 Xhạm(tliCn0CaKa só ti lựb ~hƯ"va&uugu3. /p> ` NŸy xhm"thIĪng3 ba lh Chy hiêO `R ng(k(Ǵ~gL" iłu$0yhôjg th%y. n(ưng T!bhặt, t$

Này Phạm thiên, lại có một loại chư Thiên tên là Subhakinna (Biến tịnh thiên)... lại có một loại chư Thiên tên là Vehapphala (Quảng quả thiên) mà Ông không biết, không thấy, nhưng Ta biết, Ta thấy. Như vậy, này Phạm thiên, Ta còn không chịu ngang hàng Ông về thượng trí, huống nữa là thấp hơn. Do vậy. Ta thù thắng hơn Ông.

Này Phạm thiên, Ta biết địa đại từ địa đại, cho đến giới vức địa đại, Ta không lãnh thọ địa tánh; do biết địa đại, Ta không nghĩ: "Ta là địa đại. Ta ở trong địa đại, Ta từ địa đại, địa đại là của Ta, và Ta không tôn trọng địa đại". Như vậy, này Phạm thiên, Ta còn không chịu ngang hàng Ông về thượng trí, huống nữa là thấp hơn. Do vậy, Ta thù thắng

hơn Ông.

Này Phạm thiên, Ta biết thủy đại... Này Phạm thiên, Ta biết hỏa đại... Này Phạm thiên, Ta biết phong đại... Này Phạm thiên, Ta biết chúng sanh... Này Phạm thiên, Ta biết chư Thiên... Này Phạm thiên, Ta biết Sanh chủ... Này Phạm thiên, Ta biết Phạm thiên... Này Phạm thiên, Ta biết Abhassara (Quang âm thiên)... Này Phạm thiên, Ta biết Subhakinna (Biến tịnh thiên)... Này Phạm thiên, Ta biết Vahapphala (Quảng quả thiên)... Này Phạm thiên, Ta biết Abhibhu (Thắng giải)... Này Phạm thiên, Ta biết tất cả (Sabba) từ tất cả, cho đến giới vức tất cả, Ta không lãnh thọ nhứt thiết tánh, Ta không nghĩ: "Ta là tất cả, Ta ở trong tất cả, Ta từ tất cả, tất cả là của Ta, và Ta không tôn trọng tất cả". Như vậy, này Phạm thiên, Ta còn không chịu ngang hàng Ông về thượng trí, huống nữa là thấp hơn. Do vậy, Ta thù thắng hơn Ông.

"-- Này Tôn giả, đối với tất cả, nếu Tôn giả không lãnh thọ nhất thiết tánh, thì đối với Tôn giả, trở thành trống không, trống rỗng, Thức là phi sở kiến, không biên tế, chói sáng tất cả, nếu không thể lãnh thọ địa đại ngang qua địa tánh, không thể lãnh thọ thủy đại ngang qua thủy tánh, không thể lãnh thọ hỏa đại ngang qua hỏa tánh, không thể lãnh thọ phong đại ngang qua phong tánh, không thể lãnh thọ chúng sanh ngang qua chúng sanh tánh, không thể lãnh thọ chư Thiên ngang qua chư Thiên tánh, không thể lãnh thọ Sanh chủ ngang qua Sanh chủ tánh, không thể lãnh thọ Th} th)NJn |wng uuajềm tkê dánh ih2ngtjể(,ãnhPtH !Su,G ỶmthilsN ngang !a}a Suang âm tHiGn tánl, ohàng tẃ 'jhthọ Boặn tl| thiênngaow qua Bi?n(Dẋni vhiân(tʒnh,(khôog(thy$lóni`ThYu~g!qu: th8ú^ nfangM qtc }ano quả tlin"táh &qqo>+--"Jày P@m th)ên /f/Nt> Si này0cá#pP=k8o Qhạm Hê~8qka!n³i ,r>4ntcab5="Timg New Pg-af".$qqot;-Pa a;jh6n}:p }ryộk iḴt Qa,iäl Gkpaa.!P! s’`Bin mấe4vủ̊ocCa-mn GoUaa/=/vnnt $ Nhưn Ptm Phiºn BaKc ohlo ban mt trac0m3tpVa. $N3y cc \ỷ-iheo,{li nghe nk vỎıy, Ta ~û{ với(Phạm thI"nCai;/folt 4/p> " u vCe5"|)mes Few1R#mq,">61un|;)0Là[Ph-$hiQn.Ta s"bil0mất trVớs ht Ô/g $qumt;-/ Lày!pđn gh, tÔ~ giợ(h#{$bún"đi)trượy. (m>t$TC, ~ếu T4n Giả g"phểb). Ĉкợr. >/fknt6/p" `% $on0faCe "4imes`new`RmoaN">VS)! ic!c-k`eo$ Lq$thg0hin hn tyòng 0`ohư 3a}; $sut;H§ (o Ph:m thi~( Phạm hyên#c(únc(v%Tbạm t`iêj J qụn 4c8ngxeti?.o"T Ohớ khäm!thya&1uod; Tabmến mẄt v N !.óy lêo`ʐi #nh0"{cu:0/dm.4>8/p> (&auot;Thy$guy hyṁ- vrojg"u$

(Ta;hệs, t phk((t,

Ti(i|hg`dô~trngfhữu||brN $ Kh.' h$khôngc`Ẍp vvư&qot9j,/v/nt? ,p>,vonD"facm="TImmsNeBomAn">Rak$nà9kc T-ih%o-`Phạm thaê~,(Phạm"piên chúg tà`phạm thiên quyến thuộc, tâm sanh vi diệu hy hữu, nói lên như sau: "Thật vi diệu thay, chư Tôn giả! Thật hy hữu thay, chư Tôn giả! Đại thần lực, đại uy lực của Sa-môn Gotama. Thật sự từ trước đến nay chưa từng thấy, chưa từng nghe một Sa-môn hay Bà-la-môn nào khác có được đại thần lực, đại uy lực như Sa-môn Gotama, là Thích Tử, xuất gia từ giòng họ Sakya. Đối với quần chúng ái trước hữu, lạc nhiễm, hoan hỷ đối với hữu (Sa-môn Gotama) đã nhổ hữu lên tận cả gốc rễ!"

Rồi này các Tỷ-kheo, Ác ma sau khi nhập vào một trong Phạm thiên quyến thuộc đã nói với Ta như sau:

"-- Này Tôn giả, nếu Ông biết như vậy, giác ngộ như vậy, chớ có hướng dẫn đệ tử, chớ có hướng dẫn các vị xuất gia, chớ có thuyết pháp cho các đệ tử, chớ có thuyết pháp cho các vị xuất gia, chớ có ái luyến đệ tử, chớ có ái luyến các vị xuất gia. Này Tỷ-kheo, trước Ông đã có những vị Sa-môn, Bà-la-môn ở đời tự xưng là bậc A-la-hán, Chánh Đẳng Giác. Những vị này hướng dẫn đệ tử, hướng dẫn các vị xuất gia, thuyết pháp cho các đệ tử, thuyết pháp cho các vị xuất gia, ái luyến các đệ tử, ái luyến các vị xuất gia. Sau khi hướng dẫn các đệ tử, các vị xuất gia, sau khi thuyết pháp cho các đệ tử, các vị xuất gia, sau khi ái luyến các đệ tử, các vị xuất gia, khi thân hoại, mạng sống bị cắt đứt, những vị này bị an trú trong các thân hạ liệt. Này Tỷ-kheo, trước Ông đã có những vị Sa-môn, Bà-la-môn ở đời, tự xưng là bậc A-la-hán, Chánh Đẳng Giác. Những vị này không hướng dẫn đệ tử, không hướng dẫn các vị xuất gia, không thuyết pháp cho đệ tử, không thuyết pháp cho các vị xuất gia, không ái luyến các đệ tử, không ái luyến các vị xuất gia. Sau khi không hướng dẫn các đệ tử, không hướng dẫn các vị xuất gia, không thuyết pháp cho các đệ tử, không thuyết pháp cho các vị xuất gia, không ái luyến các đệ tử, không ái luyến các vị xuất gia, khi thân hoại, mạng sống bị cắt đứt, các vị này được an trú trong thân vi diệu. Này Tỷ-kheo, ta nói với Ông như sau: "Này Tôn giả, chớ có phiền lao cực nhọc, hãy sống lạc trú hiện tại. Này Tôn giả, chớ có nêu rõ việc thiện. Này Tôn giả, chớ có giảng dạy cho người khác!"

Này các Tỷ-kheo khi nghe nói vậy, Ta nói với Ác ma như sau:

"-- Này Ác ma, Ta biết Ngươi! Ngươi chớ có nghĩ rằng: "Vị ấy không biết ta". Này Ác ma, Ngươi là Ác ma! Ngươi là Ác ma! Này Ác ma, Ngươi nói như vậy không phải vì lòng thương tưởng đối với Ta. Này Ác ma, Ngươi nói như vậy vì không có lòng thương tưởng đối với Ta. Này Ác ma, Ngươi nghĩ như sau: "Những ai được Sa-môn Gotama thuyết pháp, những người ấy sẽ thoát ra ngoài tầm tay ảnh hưởng của ta". Này Ác ma, những Sa-môn, Bà-la-môn ấy không phải Chánh Đẳng Giác, nhưng tự xưng là: "Chúng ta là Chánh Đẳng Giác". Này Ác ma, Ta là Chánh Đẳng Giác và Ta tự xưng Ta là Chánh Đẳng Giác. Này Ác ma, Như Lai có thuyết pháp cho đệ tử, Như Lai cũng vẫn là Như Lai. Này Ác ma, Như Lai không thuyết pháp cho các đệ tử, Như Lai cũng vẫn là Như Lai. Này Ác ma, Như Lai có hướng dẫn cho các đệ tử, Như Lai cũng vẫn là Như Lai. Này Ác ma, Như Lai không hướng dẫn cho các đệ tử, Như Lai cũng vẫn là Như Lai. Vì sao vậy? Này Ác ma, đối với Như Lai, các lậu hoặc tương ưng với phiền não, đưa đến tái sanh, gây nên phiền lụy, đem đến quả khổ dị thục; đưa đến sanh, già, chết trong tương lai; các lậu hoặc ấy đã được diệt trừ, được cắt đứt tận gốc, được làm như thân cây Tala, khiến không thể tái sanh, không thể sanh khởi trong tương lai. Này Ác ma, ví như cây tala, dầu thân cây này bị chặt dứt, khiến không thể lớn lên được; cũng vậy, này Ác ma, đối với Như Lai, các lậu hoặc tương ứng với phiền não, đưa đến tái sanh, gây nên phiền lụy, đem đến quả khổ dị thục, đưa đến sanh, già, chết trong tương lai; các lậu hoặc ấy đã được diệt trừ, được cắt đứt tận gốc, được làm như thân cây tala, khiến không thể tái sanh, không thể sanh khởi trong tương lai".

Như vậy, vì Ác ma đã thất bại, không thể thuyết phục (Ta), vì có lời mời Phạm thiên, nên bài trả lời này cũng được gọi là Kinh Phạm Thiên Cầu Thỉnh.

Hòa thượng Thích Minh Châu dịch Việt

Chân thành cám ơn anh HDC và nhóm Phật tử VH đã có thiện tâm gửi tặng ấn bản điện tử.

(Bình Anson hiệu đính, dựa theo bản Anh ngữ "The Middle Length Discourses of the Buddha", Tỳ kheo Nanamoli và Tỳ kheo Bodhi dịch, 1995).

Hie6.u đính: 12-06-2004

[Mục lục kinh Trung Bộ][Trở về trang Thư Mục]

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.